

Smutná událost.

D 15-16. října 1955 o 1 hod v noci
počala bouř v Sopotech hospoda, u Brůsi
Pro velký vítr nebylo možno stříchu sa-
chránit, lasiči museli lájit okolní
stavem, takže sehořela celá střícha
v s přílehlou stodolou. Na bytek byl
zachráněn. Průř pyj' povstal od tra-
ského spojení. Jisti' po dobytém bylo do
se soboty na mčeti v posvěcení.
Byla vykonána střícha v obci, které čmila
na 14 tisíc korun. Při jedné byla jim
poslána louka 12 m² (družitelná).

Skopadesát let starý topol

Návěč kol 5 hod. v úterý 22. listopadu
1955 u lomu se u kórně asi 150 roků
starý topol, který byl v těle vyloštěný,
před stavením č. 118 v nové vsi.
Majitelu Josefě Štáří (u Janáček) svedl
se na domek a roemáček ji štodůlku.

Majitelka byla práve na návštěvě u své
dcery. Topol byl na domek na lomu,
a celý spodek sehnulý.

U kórně měl 150 cm v průměru.
Byl odhadnut na 18 m³.

Studánka u vchodu kostela.

Dle ústního podání byla při u postř. vchodu (západní strana) studánka, a které se brala používali voda.

František Starý obomil, t. j. kostelník který byl přivážen, si sám studánku je. Po močení duch. pápou Boh. krádeží jím na tom místě kopal a skutečně našel, kámen žižkovcový, vykloubený asi 50 cm. Jen po pramenu, nebylo ani stopy. Byla to studánka jím na povrchovou vodu a proto jím kámen rozbil a na původní místo nedal.

Chodba pod kostelem.

Starší lidé vyprávějí, že při pod kostelem je chodba. Inad skutečně byla, ale přestavěním velké vece 1843* postla vznikla a zradil se slady věst.

Jen co jím zjistili je chodba s. v. kostnice, kde se nacházejí kosti u hřbitova, který byl kol kostelář a prastarým kámen min. sto leti.

V roce 1954 na svatošedném pondělí jím jel a mým svágr Frant. Starý, přibí-

187
ráli kosti a lebky a chlti e nich
s holovit oltář. Tak do leví chodby,
která je přes 2 m dlouhá narovnali
na 600 (úst set) lebel a několik
set knáti. Chodbu jsme se mňšovali
mňš^{si}, kterou daroval svágr Frant. Hary.
Jako ale jsme ubírali s hromady,
kosti a lebky se nám rozpadávali
v rukou. Tak jsme uzavřeli pletnou
přepážkou hromadu kostí asi 2 m
dlouhou a přes m vysokou.

Na přepážku jsme dali sílesnou tabulku
(maloval ji Slavek Valenta s nov. tv.) a
nápísem: Co jsme my, budete i vy,
Co jste vy, byli jsme i my.

12. ledna 1956 jsem sjížděl sílesnou
stýč sda- lo narasim na klenku pod
dlažbou v kostele. Na třech místech
1/2 m pod druhou kamennou dlažbou jsem
narasil na whly (máa původní dlažba)
ale klenka sádná. Měte pod dlažbou
jsem narasil na tvrdou skálu.
Jsem v kněžišti jsem nehledal a v postř:
kazli.

Kříže v obci Sobiněveské

František Starý Sobiněves i. 97 má na
sahradě litinový kříž s nápisem:
Pochovalen budiž Ježíš Kristus!
Kříž pochází z Chotibouř se zrušeného
líčkovu u kaple. Postavil jej v
roce 1953 na paměť svého bratra
Jana, který byl zabít 5. května
1945 od Němců. Jan měl na dvo-
parcele již sádky pro dětek, který
sam chci postavit a provozovat síťovně.
Byl pobořen. Teď ten kříž má připome-
nout pouduhivim, kteří chodí v sobě i.
bláto je pouduhivim másto Lopody.
Jan Starý má kříž postaven křížem na
osi v samé ché usby, kde na tomto
místě byl nalezen uhlí.
Tento druhý kříž je litinový, s litinovým
tělem páne odleván v Kovárně Panské.
Je v opukovém kamenní, sálik a lozem.

104
Na rohu evangelického hřbitova stojí
opukový kříž který dal postavit
v r. 1833 Tobias Štary. Zlepověn
a jeho podpis je vytesán na patě
kříže. U něho stojí rozložitý jilm.
Kčel pravděpodobně po slávu Boru.

Nad vstupem v Lopotuch je kříž v rohu
1620. Jím o něm na straně 10.

Kříž nad kovárnou, viz strana 11.

Naproti postavení ke vchodu do kostela
je pomník opukový a křížkem, na kterém
je mramorová deska, na které je vyse-
káno: „Škálou nás vedouj sa nás!“
Tento nápis dal v r. 1955 vytesat
sochařem Ba louren s * Chotěboře, farář
Bohumil Kranda.

Jivo dce na něm byl nápis: Lde odpo-
čívá rodina Janáčková.

* v Hlavošce

112
W kostela na Lopotech stojí dřevěný
kříž, je na opukovém podstavci.

Byl postaven v roce 1901 za 78 Kč
od p. Marie Šlejkové a Chotěboře a
na věchný kříž slavnostně posvě-
cen se faráři Šaohlíka.

Před tímto stál opukový, který byl
postaven v roce 1865, ale v roce 1900
byl prudkou vichřicí sražen a na
kusy rozbit.

Před rokem 1865 byl dřevěný a rokem
1849.

Na druhé straně podstavce jsou dva
betonové 1865 a 1901.

Podstavce je tedy v r. 1865 a kříž
v r. 1901.

28. října 1929 začal padat sníh. Pak hustě a chodně, až stromy se lámalý. Musel se vykácat les od Nového Rauska až k Bílku. Na odhlášení polomu bylo pozváno na 800 Rusínů a Slovačků, na zpracování dřeva. Klády a metry byly odváženy na pilu, do Ldírci.

Hromady chvoji, dal lesní Lomer spálit, prof. proti kurovi. Lidi měli v hromadách metry dřeva a všechno sehořelo.

Pracovníci, byli většinou chudí lidé a bydleli, v kulatých domech, na rychle postavených o průměru 12 m, svaných kobilami. Uprostřed, měli oheň a okolo něho spal.

Jejich každodenním jídlem, byla kaše rovně polenta, kterou si vařili, v rozmláté kukurice. Hranice a chléb, byly jim druhým jídlem.

Jeden dělník, při zpracování dřeva, byl rábit padajícím stromem a je pochován na rusíněm hřbitově, pod dráhou.

Těm zde, někteří zůstali a osmili se.
 Na příklad, Buben Horák v Nové Vsi.
 v Dobrušce, Gollig, šel Horák. (v r. 1946 se
 přestěhoval s rodinou do pohraničí).

Dimitrij Gajma Rusín přišel se do vojnové
 měste. Mitrofan Gučkov, zůstal v robotě
 ve Slavčově. Jistě dnes, po 30 letech, v roce 1958
 mají lidé děti, kteří v r. 1929 se narodili.
 Na příklad v Hanych v Nové Vsi.